

នស/រកម/០៧០២/០១៤

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តតោសុដាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២០ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី វិស័យប្រៃសណីយ៍ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាល ពីថ្ងៃទី ២១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៨ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាមលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៧ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុង ដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្តីពី

វិស័យស្រូវសណ្តែក

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់លើការងារសេវាកម្ម អាជីវកម្មប្រៃសណីយ៍ក្នុងនិង ក្រៅប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ការងារសេវាកម្ម និងអាជីវកម្មប្រៃសណីយ៍គ្រប់ប្រភេទនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំគ្រប់គ្រងនិងចាត់ចែងដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនា- គមន៍ ។

មាត្រា ២.-

ការងារសេវាកម្មនិងអាជីវកម្មប្រៃសណីយ៍ ត្រូវបំពេញប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប ដោយមិន ប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ និន្នាការនយោបាយនិងសាសនា ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើសេវាប្រៃសណីយ៍ :

- សេវាបញ្ជីប្រៃសណីយ៍
- សេវាបញ្ជីឆាប់រហ័ស
- សេវាបញ្ជូនប្រាក់តាមប្រៃសណីយ៍
- សេវាបញ្ជូនតាមរូបភាពទូរគមនាគមន៍ និង
- សេវាប្រៃសណីយ៍តាមសំណូមពរ ។

មាត្រា ៤.-

បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ត្រូវបានបែងចែកជាពីរប្រភេទគឺ បញ្ជីសំបុត្រប្រៃសណីយ៍ និង បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌ ។

បញ្ជីសំបុត្រប្រៃសណីយ៍រួមមាន : សំបុត្រ ប្រៃសណីយ៍ប័ត្រ កលិកប័ត្រ កញ្ចប់តូច និងសម្ភារៈសិក្សាសំរាប់មនុស្សខ្វាក់ ។

សំបុត្រគឺជាលិខិត ឬកញ្ចប់លិខិតដែលមានលក្ខណៈជាទំនាក់ទំនងព័ត៌មានរបស់ បុគ្គល និងត្រូវបានបិទជិត ។

ប្រៃសណីយ៍បំប្រែគឺជាប្រភេទប័ណ្ណធ្វើអំពីក្រដាសរឹង មានទំហំជាក់លាក់និងមាន កន្លែងសរសេរព័ត៌មាននៅខាងខ្នង សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការបញ្ជូនព័ត៌មានខ្លី ដោយពុំត្រូវ បានប្រើស្រោមសំបុត្រ ។

កលិកប័ត្រគឺជាបណ្តាសារព័ត៌មាន ទស្សនាវដ្តី ឯកសារបោះពុម្ពនិងគ្មានលក្ខណៈ ជាទំនាក់ទំនងបុគ្គល ដោយគ្រាន់តែជាការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននិងធ្វើជាចំហ ។

កញ្ចប់តូច គឺជាបញ្ជីប្រៃសណីយ៍មួយដែលវត្ថុបញ្ជីត្រូវបានខ្ទប់បិទជិត មានទំហំជា កំណត់ និងមានទម្ងន់មិនលើសពី ២ គីឡូក្រាម ។

សម្ភារៈសិក្សាសម្រាប់មនុស្សខ្វាក់រួមមាន : ថាសវែង ខ្សែអាត់ ប្រដាប់ពិសេស បង្កើតដោយមន្ទីរពិសោធន៍របស់សាលារៀនសម្រាប់មនុស្ស ខ្វាក់ និងអក្សរអណ្តែតត្រូវបាន ខ្ទប់ជិតបិទជិត ។

ប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌគឺជារត្ថុបញ្ជីដែលត្រូវបានខ្ទប់បិទជិតដោយកាតុងរឹង ឬហិបក្នុង ទំហំ និងទម្ងន់ដែលត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។

មាត្រា ៥.-

សេវាបញ្ជីឆាប់រហ័សពិសេស គឺជាសេវាកម្មប្រៃសណីយ៍ទំនើបពិសេសមួយដែល ត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងប្រព័ន្ធសេវាមានលក្ខណៈជាអន្តរជាតិ ។ សេវានេះជានានូវសុវត្ថិភាព និងមានអាទិភាពលើសសេវាប្រៃសណីយ៍ដទៃទៀត ដោយធ្វើការទទួលធ្វើ ការបញ្ជូនរចៀល និងការបែងចែកយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។

មាត្រា ៦.-

ប្រៃសណីយ៍បញ្ជូនប្រាក់ គឺជាការបញ្ជូនប្រាក់របស់អតិថិជនតាមផ្លូវប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍នៅក្នុងប្រទេសនិងក្រៅប្រទេស ក្រោមរូបភាពអាណត្តិប្រៃសណីយ៍ ឬ អាណត្តិទូរលិក ។

មាត្រា ៧.-

សេវាប្រៃសណីយ៍បញ្ជូនតាមរូបភាពទូរគមនាគមន៍ គឺជាសេវាប្រៃសណីយ៍តាមបច្ចេកវិទ្យាទំនើបដែលបញ្ជូនលិខិត ឬព័ត៌មានតាមឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក ឬអេឡិចត្រូម៉ាញ៉េទិក របស់វិស័យទូរគមនាគមន៍ ។

មាត្រា ៨.-

ប្រៃសណីយ៍ផ្តល់នូវសេវាតាមសំណូមពរបន្ថែម លើបណ្តាសេវានានាដែលមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤ ដូចជា :

- ការបញ្ជូនតាមយន្តហោះ
- បញ្ជីរហ័ស
- បញ្ជីអនុសិទ្ធិ
- ការផ្តល់ដំណឹងឆ្លើយតបពីការបានទទួល
- ការសុំប្រើប្រាស់អាស័យដ្ឋានប្រអប់ប្រៃសណីយ៍ និងប្រៃសណីយ៍តម្កល់ទុក
- បញ្ជីមានប្រកាសតម្លៃ
- បញ្ជីសងប្រាក់ក្នុងពេលទទួល
- បញ្ជីផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
- ការធានា និងថែរក្សាបញ្ជី ដែលងាយបែកបាក់ ឬប្រែប្រួលប្រែប្រាស់
- ការធ្វើត្រួតពិនិត្យមកម្ចាស់ដើមវិញ ក្នុងករណីបញ្ជីមិនបានដល់គោលការណ៍។

ជំពូកទី ២

វិធានការ ការពារសិទ្ធិ និងលោភលើអាជីវកម្ម និងបញ្ញើប្រៃសណីយ៍

មាត្រា ៩.-

រាល់បញ្ញើតាមប្រៃសណីយ៍ទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកធ្វើ ហើយត្រូវបានរក្សាសុវត្ថិភាពនិងអាជីវកម្មទាំង ចាប់ពីពេលទទួលរហូតដល់ខណៈពេលដែលបញ្ញើទាំងនេះធ្លាក់ដល់ដៃអ្នកទទួល លើកលែងតែវត្ថុបញ្ញើទាំងឡាយណាដែលច្បាប់ហាមឃាត់ ឬពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១០.-

ការធានាសិទ្ធិមិនឱ្យរំលោភលើអាទិភាពនៃសំបុត្រត្រូវបានធានាតាមវិធានដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ហាមបើក ឬទង្វើផ្សេងទៀតដែលអាចឱ្យដឹងអំពីខ្លឹមសារនៃសំបុត្រដែលត្រូវបានបិទជិត
 - ២- ហាមផ្តល់ព័ត៌មានអំពីដំណើរប្រៃសណីយ៍នៃសំបុត្ររបស់អ្នកណាម្នាក់ ឬអំពីខ្លឹមសារនៃសំបុត្រនោះឱ្យទៅអ្នកដទៃ
 - ៣- ហាមផ្តល់លទ្ធភាព ឬជួយដល់ទង្វើទាំងឡាយខាងលើ ។
- ការហាមឃាត់ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃវាក្យខ័ណ្ឌ ១ កថាខ័ណ្ឌ ១ ត្រូវបានលើកលែងពីការករណីចាំបាច់ត្រូវធ្វើសំរាប់សេវាប្រៃសណីយ៍ ក្នុងករណីសំបុត្រជាបញ្ជីសំណល់ ។ បញ្ជីសំណល់គឺជាបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ដែលមិនមានបញ្ជាក់អំពីអាស័យដ្ឋានច្បាស់ជាប្រាកដ ដើម្បីបំពេញការបញ្ជូនប្រៃសណីយ៍ទៅអ្នកទទួល ឬត្រឡប់ទៅអ្នកផ្ញើវិញ ។

មាត្រា ១១.-

ការធានាសិទ្ធិមិនឱ្យរំលោភលើអាទិភាពនៃកញ្ចប់តូចនិងប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌត្រូវបានធានាតាមវិធានដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ហាមបើកវត្ថុបញ្ជីដែលត្រូវបានបិទជិត
- ២- ហាមផ្តល់ព័ត៌មានអំពីដំណើរប្រៃសណីយ៍នៃបញ្ជីរបស់អ្នកណាម្នាក់ ឬអំពីខ្លឹមសារនៃវត្ថុបញ្ជីនោះឱ្យទៅអ្នកដទៃ
- ៣- ហាមផ្តល់លទ្ធភាព ឬជួយដល់ទង្វើទាំងឡាយខាងលើ ។

មាត្រា ១២.-

ការហាមឃាត់ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១ ចំណុច ១ ត្រូវបានលើកលែងពីការករណីចាំបាច់ត្រូវធ្វើសំរាប់សេវាប្រៃសណីយ៍ដូចជា ៖

- ក- ការពិនិត្យដោយប្រៃសណីយ៍លើវត្ថុក្នុងបញ្ជីបិទជិត ដោយស្រួលដល់ការវិនិច្ឆ័យលើថ្ងៃសេវានិងអាករ

ខ-ការរៀបចំឱ្យមានសុវត្ថិភាពដោយប្រែសំណើយំពោះបញ្ជីណាដែលខុសខាត

គ-ក្នុងករណីបញ្ជីសំណល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ ចំណុច ២ ។

ការហាមឃាត់ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១ ចំណុច ២ ត្រូវបានលើកលែងចំពោះ
ករណីចាំបាច់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ។ ការទាមទារឱ្យផ្តល់ព័ត៌មានអំពីដំណើរនៃ
បញ្ជីរបស់អ្នកណាម្នាក់ ឬការទាមទារឱ្យប្រគល់នូវរបស់បញ្ជីទាំងនោះអាចធ្វើទៅបាន លុះ
ត្រាតែមានដីកាតុលាការដែលបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ទៅលើបញ្ជីណាមួយជាប្រាកដ ។

មាត្រា ១៣.-

ការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីដំណើរសេវាបញ្ជូនប្រាក់តាមប្រែសំណើយំ អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើទៅ
បាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់បញ្ជី រៀបរៀងតែក្នុងករណីជាករណីយកិច្ចផ្តល់
ព័ត៌មានដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យធ្វើ ឬមានដីកាតុលាការដែលបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ទៅលើបញ្ជី
ណាមួយប្រាកដ ។

ជំពូកទី ៣

សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍

មាត្រា ១៤.-

ការកំណត់តម្លៃនិងការបោះពុម្ពតែមប្រើប្រែសំណើយំ លិខិតអធិប្បាយ ប័ណ្ណ
ប្រែសំណើយំ និងការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនតែមប្រើសម្រាប់បំរើការងារក្នុងវិស័យប្រែសំណើយំជា
សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។

មាត្រា ១៥.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ កំណត់តម្លៃសេវា ទូទាត់តម្លៃសេវាអន្តរជាតិ
រវាងបណ្តាប្រទេសលើពិភពលោក ដោយអនុវត្តតាមអនុសញ្ញាសហភាពប្រែសំណើយំសកល
និងយកប្រាក់និមិត្តរូបមួយមកអនុវត្ត ដែលកំណត់ការប្តូរប្រាក់ដោយមូលនិធិរូបិយវត្ថុ
អន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១៦.-

មានតែក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ទេ ដែលជាអ្នកផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណធ្វើ អាជីវកម្មប្រៃសណីយ៍ ។ អាជីវកម្មឯកជនក្នុងវិស័យប្រៃសណីយ៍អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រា តែមានការអនុញ្ញាតជាមុន តាមរូបភាពអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍។ ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណនឹងមានចែងលំអិតក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ត្រូវរៀបចំទីតាំងប្រៃសណីយ៍និងប្រអប់សំបុក អចិន្ត្រៃយ៍តាមផ្លូវសាធារណៈ ។

មាត្រា ១៧.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ត្រូវរៀបចំផ្លូវប្រៃសណីយ៍របស់រដ្ឋមួយដោយ ឡែកទៀត សំរាប់ធានាសុវត្ថិភាពពិសេសចំពោះបញ្ជីនៃស្ថាប័នរដ្ឋនិងបញ្ជីការទូត ។

មាត្រា ១៨.-

ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះមានប្រសិទ្ធភាព ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ មានសមត្ថកិច្ចកំណត់លិខិតបទដ្ឋាននានាស្តីពី :

- តម្លៃសេវាប្រៃសណីយ៍ តម្លៃសេវាបន្ទាប់បន្សំនិងតម្លៃសេវាលើអាណត្តិគ្រប់ ប្រភេទ ព្រមទាំងប្រាក់សំណងលើការបាត់បង់បញ្ជី
- បញ្ជីរួចតម្លៃសេវា និងអ្នកមានសិទ្ធិរួចតម្លៃសេវា
- បែបបទបច្ចេកទេសនិងរយៈពេលបញ្ជូន ទទួល ចែកចាយ និងករណីចែក ពុំបាន
- របៀបវេចខ្ចប់ និងកំណត់ទម្ងន់ និងទំហំនៃប្រភេទបញ្ជីនីមួយៗ
- ការវិនិច្ឆ័យបញ្ជីសំណល់
- ការផ្តល់អប្បបរមា ឬកម្រៃ ។

ជំពូកទី ៤

សេវាប្រៃសណីយ៍

មាត្រា ១៩.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍រៀបចំឱ្យមានការផ្តល់សេវាកម្មប្រៃសណីយ៍ ទាំងអស់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃច្បាប់នេះជូនសាធារណជន ។

អតិថិជនអាចធ្វើបញ្ជីគ្រប់ប្រភេទក្នុងទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងទៅអន្តរ-ជាតិ លើកលែងតែវត្ថុដែលត្រូវហាមឃាត់ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-សម្ភារៈទាំងឡាយដែលវេចខ្ចប់មិនបានល្អ អាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតដល់បញ្ជីដទៃទៀត

ខ-គ្រឿងរៀនគ្រប់ប្រភេទនិងប្រភេទទំនិញដទៃទៀតដែលច្បាប់ហាមឃាត់

គ-រូបធាតុដែលអាចផ្ទុះ ងាយឆាបឆេះ ឬរូបធាតុផ្សេងៗទៀតដែលអាច បណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់

ឃ-វត្ថុដែលមានភាពអាសអាភាស ប៉ះពាល់ដល់សីលធម៌សង្គម និងវត្ថុដែល មានខ្លឹមសារប៉ះពាល់ដល់ច្បាប់រដ្ឋ សន្តិសុខនិងរបៀបរៀបរយសង្គម

ង-វត្ថុដែលត្រូវហាមឃាត់ដោយប្រទេសទទួល ។

ការធ្វើសត្វមានជីវិតត្រូវហាមឃាត់ លើកលែងតែ ឃ្មុំ ដង្កូវនាង ឈ្មឹង និងបណ្តា អតិសុខុមប្រាណ ដោយតម្រូវឱ្យមានលិខិតបញ្ជាក់ជាផ្លូវការពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចដែលត្រូវ បានត្រួតពិនិត្យនិងអនុញ្ញាតតាមច្បាប់ ។

ធនប័ត្រ រូបិយប័ណ្ណ មាស ប្រាក់ ពេជ្រ ត្បូងមានតម្លៃនិងគ្រឿងអលង្ការធ្វើអំពី មាស ប្រាក់ ពេជ្រនិងត្បូង អាចធ្វើបានតែតាមបញ្ជីប្រកាសតម្លៃ ។

មាត្រា ២០.-

រាល់បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ត្រូវបានវេចខ្ចប់និងច្រកចូលចាវ កញ្ចប់ ឬហិបទំនិញដែល មានផ្ទាំងប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា ។ កញ្ចប់ ចាវ ហិបទំនិញ នោះត្រូវចង និងភ្ជិតដោយគ្រា អាចម៍ល័ខ ឬក៏បសំណ ដែលមានសញ្ញាសំគាល់របស់ប្រៃសណីយ៍ និងស្លាកបញ្ជាក់ពីទិស ដៅត្រូវបញ្ជូនទៅ ។

មាត្រា ២១.-

រាល់វត្ថុបញ្ញើជាកញ្ចប់តូច ឬជាប្រែសណីយ៍ភណ្ឌ ត្រូវទទួលការពិនិត្យផ្ទាល់ពីមន្ត្រី
នៃក្រសួងប្រែសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ មុននឹងកញ្ចប់នោះត្រូវបិទ និងទទួលយកជាបញ្ញើ
ប្រែសណីយ៍ ។

ចំពោះវត្ថុណាដែលជាប់ពន្ធ តម្រូវឱ្យមានលិខិតបញ្ជាក់ព្យាស់លាស់ថាបានបង់ពន្ធ
រួចរាល់ត្រឹមត្រូវពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ទើបអនុញ្ញាតទទួលជាបញ្ញើប្រែសណីយ៍
បាន ។

មាត្រា ២២.-

ក្រសួងប្រែសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញ
ប្រកាសរួមកំណត់បែបបទនៃសេវាបញ្ជូនប្រាក់តាមប្រែសណីយ៍ក្នុងប្រទេស និងការបង្វែរ
ប្រាក់ពីរតនាគារឱ្យមន្ទីរប្រែសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ទូទាំងប្រទេស ។ ចំពោះអាណត្តិ
ប្រែសណីយ៍អន្តរជាតិ ក្រសួងប្រែសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និងធនាគារជាតិត្រូវកំណត់
បែបបទក្នុងការបង្វែរប្រាក់ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ និងអត្រាប្តូរប្រាក់ចំពោះអ្នកធ្វើ និង
អ្នកទទួលអាណត្តិប្រែសណីយ៍ ។

ជំពូកទី ៥
អាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មប្រែសណីយ៍

មាត្រា ២៣.-

ក្រសួងប្រែសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍អាចចេញអាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យឯកជនធ្វើអាជីវកម្ម
ខាងវិស័យប្រែសណីយ៍ ក្រៅពីសេវាប្រែសណីយ៍ដែលស្ថិតក្រោមអាជីវកម្មរបស់រដ្ឋដើម្បីជួយ
បំពេញ និងទ្រទ្រង់សេវាប្រែសណីយ៍ទាំងអស់ជូនប្រជាពលរដ្ឋ ។

លក្ខខណ្ឌលើការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ការកែសម្រួល ការពន្យារ ការដកហូត ឬការបដិ-
សេធ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងប្រែសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ។

មាត្រា ២៤.-

គ្មានរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយអាចធ្វើអាជីវកម្មខាងវិស័យប្រៃសណីយ៍ដោយ គ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណមានសុពលភាពដែលបានចេញដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលបាននូវអាជ្ញាប័ណ្ណខាងលើមានសិទ្ធិធ្វើអាជីវ- កម្មខាងវិស័យប្រៃសណីយ៍ក្នុងកំរិតជាក់លាក់និងត្រឹមត្រូវតាមខ្លឹមសារនៃអាជ្ញាប័ណ្ណនោះ តែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ២៥.-

អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវចេញឱ្យតែចំពោះបុគ្គលណាដែលមានសមត្ថភាពសមស្របទៅនឹង លក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ដើម្បីដំណើរការជាក្រុមហ៊ុនសេវា កម្មប្រៃសណីយ៍ និងដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចនិងលក្ខខណ្ឌសេវាកម្មដែលមានកំណត់នៅក្នុង អាជ្ញាប័ណ្ណនោះ ។

អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណនីមួយៗ ត្រូវគោរពលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងអាជ្ញា ប័ណ្ណរបស់ខ្លួន លិខិតបទដ្ឋាននានារបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ព្រមទាំង ច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៦.-

អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាច ជួល លក់ ឬបញ្ចាំអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ខ្លួនទៅឱ្យជនណា ផ្សេងទៀតបានឡើយ ។ ការបោះបង់ ឬការផ្ទេរអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ខ្លួនឱ្យទៅជនណាផ្សេងទៀត អាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតជាថ្មីពីក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ។

មាត្រា ២៧.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ អាចផ្តល់សិទ្ធិឱ្យរូបវន្តបុគ្គលធ្វើជាកត្តា ប្រៃសណីយ៍នៅតាមជនបទ ដែលពុំទាន់មានទីស្នាក់ការប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ដើម្បីសម្រួលដល់ការទទួល និងចែកចាយបញ្ជីឱ្យបានទូទាំងប្រទេស ។ កត្តាប្រៃសណីយ៍ នេះជាមន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យារបស់ក្រសួង ។

លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់សិទ្ធិនេះ និងលក្ខន្តិកៈរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ជាប់កិច្ចសន្យា ព្រមទាំងការកិច្ច និងក្រាត់កម្រៃត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និង ទូរគមនាគមន៍ ។

មាត្រា ២៨.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ អាចផ្តល់សិទ្ធិឱ្យបរិស្ថានបុគ្គលធ្វើជាភ្នាក់ងារ ប្រៃសណីយ៍ សំរាប់ទទួលលក់តែម្សី និងផលិតផលប្រៃសណីយ៍ ដើម្បីសំរួលសេវាប្រៃស- ណីយ៍ទូទាំងប្រទេស ។

លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់សិទ្ធិឱ្យធ្វើជាភ្នាក់ងារប្រៃសណីយ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។

ជំពូកទី ៦

កិច្ចសហការរវាងប្រៃសណីយ៍ និងគយ

មាត្រា ២៩.-

ភ្នាក់ងារគយប្រចាំការនៅគ្រប់ច្រកចេញ-ចូលអន្តរជាតិ តាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ផ្លូវ អាកាស ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ លើវិស័យប្រៃសណីយ៍ ក្នុងការងារសម្រួលឱ្យកញ្ចប់ ពាវនិងកុងតឺន័រនៃបញ្ជីប្រៃសណីយ៍គ្រប់ប្រភេទ ដែលត្រូវ បញ្ជូនចេញនិងទទួលពីបរទេស ដោយផ្តល់អាទិភាពនិងពុំឆ្គងកាត់ការធ្វើប្រតិបត្តិការ ។

មាត្រា ៣០.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ត្រូវផ្តល់ឱ្យភ្នាក់ងារគយប្រចាំការនៅការិ- យាល័យប្តូរបញ្ជីអន្តរជាតិ ទូរពាណិជ្ជកម្ម ឬកាត់ពាណិជ្ជកម្មដើម្បីរួមគ្នាត្រួតពិនិត្យ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៩ ដល់មាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីអវត្តមានភ្នាក់ ងារគយ ភ្នាក់ងារប្រៃសណីយ៍ អាចកាត់ពាវ ឬបិទពាវបញ្ជីដែលមានអាទិភាពខ្ពស់ រួចបញ្ជូន ឬចែកចាយដល់អ្នកទទួល ។

មាត្រា ៣១.-

ភ្នាក់ងារគយនិងមន្ត្រីប្រៃសណីយ៍ត្រូវសហការគ្នាពិនិត្យក្នុងកញ្ចប់ប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌ ឬកញ្ចប់ធម្មតាធ្វើចេញឬធ្វើចូលពីបរទេស ដើម្បីធ្វើបែបបទគយក្នុងការនាំចេញ ឬនាំចូល លើកលែងតែបញ្ជីបន្ត បញ្ជីខុសទិសដៅ និងបញ្ជីសំណល់ ។ ក្នុងការត្រួតពិនិត្យនេះ ភ្នាក់ងារគយត្រូវអនុវត្តនៅចំពោះមុខមន្ត្រីប្រៃសណីយ៍ និងអ្នកធ្វើ ឬអ្នកទទួលនៅមន្ទីរ ប្រៃសណីយ៍ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ៣២.-

ភ្នាក់ងារគយត្រូវផ្តល់តារាងទំនិញហាមឃាត់ ទំនិញជាប់ពន្ធគយ និងតារាងតម្លៃ ពន្ធនាំចេញ ឬនាំចូល ព្រមទាំងកំណត់អំពីបរិមាណទំនិញដែលត្រូវជាប់ពន្ធ ។ តារាងនេះ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈនៅតាមគ្រប់មន្ទីរប្រៃសណីយ៍និងនូវគមនាគមន៍។

**ជំពូកទី ៧
ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជី**

មាត្រា ៣៣.-

ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ធ្វើតាមមធ្យោបាយ ផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក និងផ្លូវអាកាស ចែកជាដំណាក់កាលដូចខាងក្រោម ៖

- ១ - ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជីសំបុត្រប្រៃសណីយ៍ពីប្រអប់សំបុត្រតាមផ្លូវសាធារណៈ និងបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ពីលំនៅដ្ឋាន ឬការិយាល័យមកមន្ទីរប្រៃសណីយ៍
- ២ - ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ពីមន្ទីរប្រៃសណីយ៍មួយទៅកាន់មន្ទីរប្រៃសណីយ៍ផ្សេងៗទៀត
- ៣ - ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ទៅចែកចាយដល់អាស័យដ្ឋានអ្នកទទួល
- ៤ - ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចេញទៅបណ្តាប្រទេសនៅលើពិភពលោក ។

ការដឹកជញ្ជូនបញ្ជីប្រៃសណីយ៍អាចត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ក្រុមហ៊ុនដឹកជញ្ជូនរបស់រដ្ឋ ឬឯកជន ដោយផ្អែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងដោយឡែករវាងក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និងក្រុមហ៊ុនដឹកជញ្ជូន ។ ចំពោះតម្លៃដឹកជញ្ជូន ត្រូវគិតទៅតាមតម្លៃអនុគ្រោះ ។

មាត្រា ៣៤.-

បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ត្រូវបានរៀបចំឱ្យមានសុវត្ថិភាពពីមន្ទីរប្រៃសណីយ៍ដែលបញ្ជូនចេញ ហើយត្រូវបានធានាគាំពារយ៉ាងហ្មត់ចត់ក្នុងពេលដឹកជញ្ជូនដោយពុំអនុញ្ញាតឱ្យភ្នាក់ងារណាធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ឆែកឆេរ ឬរាំងស្ទះការដឹកជញ្ជូននេះបានឡើយ ។

ក្នុងករណីមានការសង្ស័យពាក់ព័ន្ធនឹងការអង្កេតព្រហ្មទណ្ឌ ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចអាចធ្វើដំណើរអមការដឹកជញ្ជូននេះ រហូតដល់មន្ទីរប្រៃសណីយ៍ដែលជាគោលដៅនៃការដឹកជញ្ជូន ។ អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃមន្ទីរប្រៃសណីយ៍នោះត្រូវរៀបចំចាត់ចែងឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យចំពោះតែបញ្ជីណាដែលជាប់សង្ស័យដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា ៣៥.-

ការប្រគល់និងការទទួលយកបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ដែលធ្វើទៅបរទេសឬមកពីបរទេសត្រូវធ្វើឡើងភ្លាមៗនិងដោយផ្ទាល់រវាងភ្នាក់ងារដឹកជញ្ជូន និងភ្នាក់ងារប្រៃសណីយ៍ ។

ជំពូកទី ៨

កិច្ចសហការជាមួយប្រៃសណីយ៍បរទេស

មាត្រា ៣៦.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ត្រូវភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយបណ្តាញប្រៃសណីយ៍គ្រប់ប្រទេស និងគោរពអនុវត្តទៅតាមសេចក្តីសំរេចទាំងឡាយដែលបានកំណត់ដោយសហភាពប្រៃសណីយ៍សកលដើម្បីធានានូវចរន្តការប្រៃសណីយ៍ជាមួយអន្តរជាតិ ។

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ត្រូវកំណត់អំពីការបែងចែក ការទទួលខុសត្រូវក្នុងក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ ដើម្បីធានាទូរស័ព្ទភាពខ្ពស់និងឯកភាពទូទាំងពិភពលោក ។

មាត្រា ៣៧.-

ក្រោយពីបានទទួលសិទ្ធិប្រទានពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមករណីនីមួយៗ ការធ្វើអាជីវកម្មប្រៃសណីយ៍អន្តរជាតិ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍មានសិទ្ធិចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីលើវិស័យបច្ចេកទេសប្រៃសណីយ៍ជាមួយបណ្តាប្រទេសលើពិភពលោកដោយអនុលោមទៅតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់សហភាពប្រៃសណីយ៍សកលនិងប្រៃសណីយ៍ប្រចាំតំបន់ ។

ជំពូកទី ៩

ការទទួលខុសត្រូវលើបញ្ជីប្រៃសណីយ៍ និងសិទ្ធិតវ៉ា

មាត្រា ៣៨.-

ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជាព្រមទាំងនីតិបុគ្គល និងរូបវន្តបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើគ្រប់បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ចំពោះការខូចខាតណាដែលកើតឡើងដោយការប្រតិបត្តិសេវាកម្មមិនបានត្រឹមត្រូវ ។

ក្នុងករណីបាត់បង់ ឬខូចខាតដោយប្រការខាងលើ ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា និងនីតិបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ ទទួលសងតែចំពោះ :

- បញ្ជីសំបុត្រប្រៃសណីយ៍ ដែលធ្វើជាអនុសិទ្ធិ ឬជាបញ្ជីឆាប់រហ័សពិសេស
- បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌ
- បញ្ជីមានប្រកាសតម្លៃ និង
- ប្រៃសណីយ៍បញ្ជូនប្រាក់ ។

បញ្ជីមួយដែលចាត់ទុកថាជាបញ្ជីបាត់បង់បាន លុះត្រាតែបញ្ជីនោះក្នុងអំឡុងពេលជាកំណត់ មិនបានទៅដល់ដៃអ្នកទទួល ហើយពុំត្រូវបានរកឃើញថា បញ្ជីនោះស្ថិតនៅទីណា ។

បញ្ជីមួយដែលចាត់ទុកថាខូចខាតបាន លុះត្រាតែវត្ថុក្នុងនោះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ

សភាពដើម និងបណ្តាលឱ្យចុះថយតម្លៃដើមរបស់វា ។

សំណងនៃការខូចខាត ឬបាត់បង់ត្រូវប្រគល់ឱ្យអ្នកធ្វើ ឬអ្នកទទួលតាមសំណើរបស់អ្នកធ្វើ ។

អ្នកធ្វើ ឬអ្នកទទួលមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងតវ៉ាអំពីបញ្ជីដែលបាត់បង់ ឬឱ្យសងក្នុងករណីបញ្ជីបាត់បង់ ឬខូចខាត ដាក់ជូនមន្ទីរព្រៃសណីយ៍នៅទីណាមួយក៏បាន ។ បណ្តឹងតវ៉ានេះត្រូវធ្វើក្នុងអំឡុងពេល ៦ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃធ្វើ ។

មាត្រា ៣៩.-

ការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជាព្រមទាំងនីតិបុគ្គល និងរូបវន្តបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានលើកលែង ប្រសិនបើការបាត់បង់ឬការខូចខាតណាមិនត្រូវបានកើតឡើងដោយសារចេតនា ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដូចជា ៖

១ - បញ្ជីត្រូវបានបាត់បង់ ឬខូចខាតក្នុងករណីប្រធានសក្តិ

២ - បញ្ជីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌហើយត្រូវបានរឹបអូសដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

៣ - ក្នុងករណីដែលអ្នកធ្វើ ឬអ្នកទទួលមិនបានប្តឹងតវ៉ាមកប្រៃសណីយ៍ក្នុងរយៈពេល ៦ខែ គិតពីថ្ងៃធ្វើបញ្ជី ។

មាត្រា ៤០.-

ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា នីតិបុគ្គល និងរូបវន្តបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកធ្វើ ក្នុងករណីមានការបាត់បង់នូវបញ្ជីសំបុត្រប្រៃសណីយ៍ដែលធ្វើជាបញ្ជីអនុសិដ្ឋ ឬបញ្ជីឆាប់រហ័សពិសេស ។ សំណងនេះត្រូវកំរិតក្នុងតម្លៃមួយដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។

ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា នីតិបុគ្គល និងរូបវន្តបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកធ្វើ ក្នុងករណីមានការបាត់បង់ ឬខូចខាតនូវប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌ ។ សំណងនេះត្រូវទូទាត់ស្មើនឹងតម្លៃនៃការខូចខាតរហូតដល់តម្លៃអតិបរមាមួយ ដែលកំណត់

ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។

ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា និងនីតិបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ទទួលខុសត្រូវ ចំពោះអ្នកធ្វើ ក្នុងករណីមានការបាត់បង់ ឬខូចខាតនូវរាល់បញ្ជីប្រៃសណីយ៍ដែលមានការ ប្រកាសតម្លៃ ។ សំណងនេះត្រូវទូទាត់ស្មើនឹងតម្លៃនៃការខូចខាត ស្របតាមតម្លៃដែលបាន ប្រកាស ។

មាត្រា ៤១.-

ក្នុងករណីបញ្ជីបាត់បង់មួយត្រូវបានរកឃើញវិញ ក្រោយការទូទាត់សំណងបានធ្វើ ចប់សព្វគ្រប់ ត្រូវបញ្ជូនបញ្ជីនោះទៅអ្នកធ្វើ ឬអ្នកទទួលតាមសំណូមពររបស់អ្នកធ្វើហើយ ត្រូវទូទាត់សំណងនេះយកឱ្យប្រៃសណីយ៍វិញ ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើ និងអ្នកទទួលបដិសេធមិន ទទួលយកបញ្ជីដែលបានរកឃើញវិញនោះ បញ្ជីនេះត្រូវកាត់ទុកជា បញ្ជីសំណល់ហើយ ប្រៃសណីយ៍មិនអាចទារសំណងមកវិញបានទេ ។

មាត្រា ៤២.-

ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា និងនីតិបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍មិនទទួល ខុសត្រូវចំពោះការខូចខាតដែលកើតឡើង ៖

- ពីធម្មជាតិនៃវត្ថុបញ្ជីនោះ
- ដោយអ្នកធ្វើមិនបានវេចខ្ចប់វត្ថុឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ដោយអ្នកទទួលមិនបានត្រឹមត្រូវ។
- ក្រោយរយៈពេលជាកំណត់ដែលប្រៃសណីយ៍តម្រូវឱ្យអ្នកទទួលមកយក

បញ្ជី ឬ

- ក្រោយរយៈពេលជាកំណត់ដែលប្រៃសណីយ៍តម្រូវឱ្យអ្នកធ្វើមកយកបញ្ជី

ក្នុងករណីបញ្ជីមិនដល់គោលដៅ ឬអ្នកទទួលបដិសេធមិនទទួលយកបញ្ជី ។

មាត្រា ៤៣.-

អ្នកទទួលបញ្ញើមានសិទ្ធិប្រកែកមិនទទួលយកបញ្ញើ ។

ចំពោះការប្រកែកមិនទទួលយកបញ្ញើសំបុត្រប្រៃសណីយ៍ធម្មតា អ្នកទទួលបញ្ញើអាចបញ្ជូនទៅប្រៃសណីយ៍ឱ្យធ្វើត្រឡប់ទៅអ្នកផ្ញើវិញ ។

ចំពោះការប្រកែកមិនទទួលយកបញ្ញើសំបុត្រប្រៃសណីយ៍ ដែលធ្វើជាបញ្ញើអនុសិដ្ឋ ឬជាបញ្ញើឆាប់រហ័សពិសេស ក៏ដូចជាបញ្ញើប្រៃសណីយ៍ភណ្ឌ និងបញ្ញើមានប្រកាសតម្លៃ ត្រូវធ្វើឡើងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ក្រោយពីបានទទួលលិខិតជូនដំណឹងរបស់ប្រៃសណីយ៍ក្នុង ខណៈពេលនៃការប្រគល់បញ្ញើផ្ទាល់ដៃ ។

ក្នុងករណីអ្នកទទួលបញ្ញើប្រកែកមិនទទួលយកបញ្ញើ ប្រៃសណីយ៍ត្រូវបោះត្រា បញ្ជាក់ថាមិនព្រមទទួល ហើយត្រូវបញ្ជូនបញ្ញើនេះទៅអ្នកផ្ញើវិញ ។ តម្លៃសេវាប្រៃសណីយ៍ នៃការធ្វើត្រឡប់ទៅវិញនោះជាបន្ទុករបស់អ្នកផ្ញើដើម ។

មាត្រា ៤៤.-

ប្រៃសណីយ៍កម្ពុជា និងនីតិបុគ្គលដែលបំរើសេវាកម្មវិស័យប្រៃសណីយ៍ទទួលខុសត្រូវ អំពីការទទួល និងការប្រគល់ប្រាក់បញ្ញើតាមសេវាបញ្ជូនប្រាក់តាមប្រៃសណីយ៍ ។

ជំពូកទី ១០

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៥.-

ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ដល់ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ចំពោះជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៩ មាត្រា ១០ មាត្រា ១១ មាត្រា ១២ និង មាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់សំណងរដ្ឋប្បវេណី ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៤៦.-

ជនទាំងឡាយណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលការពិន័យ និង/ឬផ្ដន្ទាទោសអាស្រ័យនឹងទង្វើ និងបទល្មើសដូចខាងក្រោម ៖

- ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០ (ប្រាំម៉ឺន)រៀល ដល់ ១៥០.០០០ (មួយសែនប្រាំម៉ឺន)រៀល ចំពោះទង្វើដូចចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ ២ ចំណុច ក ឬចំណុច គ ឬ ចំណុច ឃ ដោយពុំទាន់រាប់បញ្ចូលនូវសំណងរដ្ឋប្បវេណីលើការខូចខាតនៃបញ្ជីដទៃ និងទោសព្រហ្មទណ្ឌ ដោយសារការបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់
- ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងល្បិច ចំពោះបទល្មើសដូចចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ ២ ចំណុច ខ
- ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ដល់ ១.៥០០.០០០ (មួយលានប្រាំសែន)រៀល ចំពោះទង្វើល្មើសនឹងវាក្យខ័ណ្ឌ ៤ ។

មាត្រា ៤៧.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៣ខែ ដល់ ១២ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ចំពោះជនទាំងឡាយណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣៤ វាក្យខ័ណ្ឌ ១ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ខែ ដល់ ១៨ខែ ចំពោះជនទាំងឡាយណាដែលរក្សាទុកបញ្ជី ឬបារប្រែសណ្ឋីយ៍ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ក្នុងបំណងលាក់កំបាំង ឬដកហូតវត្ថុអ្វីមួយពីក្នុងពាវ ។ ក្នុងករណីជនល្មើសជាមន្ត្រីប្រៃសណីយ៍ ត្រូវដាក់វិន័យរដ្ឋបាលបន្ថែមទៀត ។

មាត្រា ៤៨.-

ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀល ចំពោះជនណាដែលធ្វើអាជីវកម្មលើវិស័យប្រៃសណីយ៍ ដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ វាក្យខ័ណ្ឌ ១ នៃច្បាប់នេះ ហើយត្រូវបញ្ឈប់អាជីវកម្មខុសច្បាប់នេះជាបន្ទាន់ ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ។ ករណីមិន

រាងចាលត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀល អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណប្រៃសណីយ៍ មិនគោរពតាមបញ្ញត្តិ ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ២៤ វាក្យខ័ណ្ឌ ២ និងមាត្រា ២៥ វាក្យខ័ណ្ឌ ២ នៃច្បាប់នេះ ។ ករណីមិនរាងចាល ត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍។

អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណប្រៃសណីយ៍ មិនគោរពតាមបញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ដល់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន)រៀល ហើយត្រូវដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណ ។

មាត្រា ៤៩.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ដល់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន)រៀល និង/ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ចំពោះជនទាំងឡាយ ណាដែលធ្វើតាម ឬក្លែងបន្លំតែមប្រើប្រៃសណីយ៍ ឬផលិតផលប្រៃសណីយ៍ផ្សេងៗទៀត ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ឬផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ ចំពោះជនណាដែលបាន ធ្វើអាជីវកម្មតែមប្រើប្រៃសណីយ៍ក្លែងក្លាយ ឬប្រើប្រាស់ត្រា ឬសញ្ញាសំគាល់ប្រៃសណីយ៍ដោយ ខុសច្បាប់ ។

វត្ថុក្លែង និងឧបករណ៍នៃការប្រព្រឹត្តិល្មើស ត្រូវរឹបអូស និងបំផ្លាញចោលតាម នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ៥០.-

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ដោយពុំទាន់គិត ពីសំណងរដ្ឋប្បវេណី ឬទោសព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះមន្ត្រីប្រៃសណីយ៍ណាដែល :

- យកតម្លៃសេវាប្រៃសណីយ៍មិនត្រឹមត្រូវតាមតម្លៃពិត ដែលកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់ក្រសួង
- ទាមទារយកកំរៃបន្ថែមដោយខុសច្បាប់ពីអ្នកទទួល ។

ជំពូកទី ១១

វេសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២

ព្រះហស្តលេខា និង ព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហនុ

ព.ស.០២.០៧.០០៥៤៣

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងក្របសណ្ឋី និងនគរបាលកម្ពុជា

ហត្ថលេខា

ស្រី ឃុន

លេខ : ១២១ ច.ស

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២

អគ្គលេខាធិការអង្គជំនាញ

